

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιζ΄ 14-23)
25 Αύγουστου 2019

Πολύ συχνά προσευχόμαστε οί άνθρωποι στον Θεό, αγαπητοί μου αδελφοί, και Τον παρακαλούμε για κάτι, που τελικά δεν πραγματοποιείται. Τò αίτημά μας δεν εκπληρώνεται. Ή ίκεσία μας δεν βρίσκει ανταπόκριση, ακόμη κι αν αυτό που ζητούμε δεν είναι παράλογο. Αυτόνοητα βέβαια δεν είναι λογικό να παρακαλούμε τον Θεό για πράγματα αντίθετα προς τò Εύαγγελίό Του· για πράγματα τών οποίων ή εκπλήρωση ικανοποιεί μόνο τον έγωισμό και όποια έπιφα-νειακή ανάγκη μας.

Ζητούμε, λοιπόν, πράγματα λογικά και θεμιτά· παρακαλούμε για κάτι που δεν αντιτίθεται στο θέλημά Του. Όστόσο άπάντηση δεν παίρνουμε και τò αίτημά μας δεν ικανοποιείται.

Στò γιατί δεν άπαντᾶ στην προσευχή μας ó Θεός, που συχνά διατυπώνουν πολλοί άδελφοί μας, έρχεται να δώσει άπάντηση ή σημερινή εύαγγελική περικοπή, ή όποια καταγράφει τò περιστατικό ένòς δυστυχισμένου πατέρα, που ó γιòς ήταν άρρωστος· σεληνιαζόταν και ύπέφερε. «Πολλάκις γάρ πίπτει, είς τò πῦρ και πολλάκις είς τò ύδωρ», έξηγοῦσε στον Ίησοῦ ó πατέρας με πόνο.

Άρχικά τòn είχε óδηγήσει στους μαθητès του Κυρίου, αλλά εκείνοι δεν μπόρεσαν να τòn κάνουν καλά. Ό Κύριος έπιπλήττει τò άκάθαρτο πνεῦμα και τό δυστυχισμένο παιδι έλευθερώνεται άπό τή δαιμονική ένέργεια.

Οί μαθητès πλησίασαν τòn Χριστò και τòn ρώτησαν: «Διατί ήμείς, οὐκ ήδυνήθημεν εκβαλεῖν αυτό;», για να λάβουν τήν άπάντηση «διὰ τήν άπιστίαν ὑμῶν». Αίτία τῆς άδυναμίας τους ήταν ή άδύναμη πίστη, είτε ή δική τους είτε του πατέρα είτε ακόμη και ὄσων εκεί παρευρίσκονταν.

Ή ίδια αίτία βρίσκεται πάντα πίσω άπό τήν σιωπή του Θεοῦ και στη δική μας προσευχή στα διάφορα αίτήματα που άπευθύνουμε. Ό Θεός σιωπᾶ έπειδή προσευχόμαστε χωρίς βαθειά και ζωντανή πίστη. Τὰ ὄσα ζητούμε μένουν ανεκπλήρωτα και αναπάντητα, διότι δεν παρακαλούμε με θερμή και καθαρή καρδιά, μα κυρίως ζητούμε χωρίς έμπιστοσύνη.

Ό Κύριος διδάσκει «Αίτεῖται και δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, και εύρήσετε, κρούετε και

ἀνοιγήσεται ὑμῖν·» (Ματθ. 7,7). Καί πάλι ὁ Ἰδιος ὑπογραμμίζει στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο «ἂν ἔχετε πίστη ἔστω καὶ σὰν κόκκο σιναποῦ, θὰ λέτε σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ «μετακινήσου» καὶ θὰ γίνεταί· καὶ κανένα πρᾶγμα δὲν θὰ εἶναι ἀδύνατο γιὰ σᾶς». Τέλος ἡ προτροπὴ Του «τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» ἀπαντᾷ ὄχι μόνο τὴν ἀπορία τῶν μαθητῶν Του, ἀλλὰ καὶ φωτίζει τὸν τρόπο πὸς ὁ πιστὸς μπορεῖ νὰ ἀποκτᾷ τὴ δύναμη πὸς χρειάζεται.

Ἀδελφοί μου, ὁ Κύριος δίπλα στὴν προσευχὴ τοποθετεῖ καὶ τὴ νηστεία. Μὲ τὴν προσευχὴ ἐπιδιώκουμε νὰ συνομιλήσουμε μαζί Του. Προϋπόθεση ὅμως ἀποτελεῖ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὰ πάθη μας. Σ' αὐτὸ βοηθᾷ ἡ νηστεία. Ἡ ἀξία της πὸς δὲν γίνεταί ἀντιληπτὴ στὸν κόσμον μας σήμερον, ἐντοπίζεται στὴν συνειδητὴ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀντισταθεῖ στὶς πιεστικὲς ἀνάγκες τοῦ φθαρτοῦ σώματος, προκειμένου νὰ μποῦν σὲ προτεραιότητα καὶ νὰ ικανοποιηθοῦν οἱ ἀνάγκες τῆς ψυχῆς.

Αὐτὸ βεβαιώνεται ἔμπρακτα στὴ ζωὴ τῶν Ἀγίων. Τὴν προσπάθειά τους γιὰ προσευχὴ συνόδευε καὶ ἡ ἄσκηση τοῦ σώματος. Τότε ἡ προσευχὴ τους ἀποκτοῦσε δύναμη καὶ ἐνίσχυε τὸν ἀγῶνα τους. Καὶ ὁ ἀγῶνας τους ἐνδυνάμωνε ἀποτελεσματικὰ τὴν προσευχὴ τους.

Ἡ μίμηση αὐτῶν τῶν τρόπων τους, θὰ δίνει στὴν προσευχὴ μας τὴ δύναμη πὸς προκαλεῖ τὸ θαῦμα πὸς χρειαζόμαστε, καὶ θὰ κάνει καὶ μᾶς μετόχους τῆς αἰωνιότητος τοῦ θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἀπολαμβάνουν καὶ ἐκεῖνοι.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]